

Sygn. akt VI U 217/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08/03/2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy B. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania B. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

sygn. akt VI U 217/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)r Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonej B. F. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100 %. W uzasadnieniu wskazano, że nie uznano zdarzenia, jakie miało miejsce w dniu 24.06.2014 r za wypadek przy pracy, ponieważ nie spełnia ona wymogów wypadku traktowanego na równi z wypadkiem przy pracy z uwagi na brak wykazanego związku z pracą

W odwołaniu z dnia 31 marca 2015 r. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczona wnosila o zmianę decyzji i ustalenie, że przysługuje jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w wysokości 100 % z tytułu wypadku na wyjeździe służbowym. Odwołująca wywodziła, że w czasie, gdy wydarzył się wypadek była w pracy wykonywała polecenia służbowe swoich przełożonych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 czerwca 2014 roku o godzinie 8.00 ubezpieczona udała się na wyjazd integracyjny autokarem z grupą pracowników z W. do T.. Plan spotkania przedstawiał się następująco:

8,00 wyjazd autokaru z W., 11.30 przyjazd do hotelu (...), 12.00-13.00 lunch, 13,00-14.30 projekt W. – (...), 14.30-17.00 zajęcia integracyjne, 17.00 przerwa z przekąskami, 17.30-19.30 zajęcia integracyjne, 20.00 grill w hotelowym ogrodzie, 21.00-01.00 zabawa w hotelowym klubie muzycznym. W dniu następnym godzina 9.00-10.00

śniadanie, 12.00 wykwaterowanie, 12.00 wyjazd- zwiedzanie. 17.00 przyjazd do W.. Odwołująca nie otrzymała od pracodawcy polecenia wyjazdu służbowego.

Do zdarzenia w dniu 24 czerwca doszło na terenie należącym do hotelu (...) w T. przy nabrzeżu W.. Około godziny 13.30 stojąc w grupie innych osób, wnioskodawczyni cofnęła się nie widząc stopnia w dół. Straciła równowagę i postawiła krzywo nogę przenosząc na nią cały ciężar ciała. Poczula silny ból w lewym kolanie i niezwłocznie udała się do szpitala w T.. W szpitalu nie stwierdzono złamania kości. Następnego dnia po powrocie do w. poddała się diagnostyce, która wykazała skręcenie stawu kolanowego lewego. Odwołująca z tego powodu przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 25.06.2014 r do 11.07.2014 roku.

Dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, dokumentacja medyczna- akta organu rentowego, mail z dnia 13 czerwca 2014 r k. 16 oraz program pobytu integracyjnego k.18-23, mail z dnia 27.06.2014 dotyczący spotkania integracyjnego, zeznania świadka K. B. (1) k. 26 verte,

Sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującej która zeznała, że wyjazd w dniu 24 czerwca 2014 roku miał charakter szkoleniowy, Brak było pewnej konsekwencji w zeznaniach ubezpieczonej, albowiem nie była ona w stanie wyjaśnić, co było przedmiotem szkolenia, chociaż dokładnie opisała przebieg samego zdarzenia. Do wypadku doszło około godziny 13.30 gdy w tym czasie zgodnie z planem spotkania powinien odbywać się zaplanowany „panel dyskusyjny (od godziny 13.00 do 14.30). Zeznania powódki nie znalazły potwierdzenia w dokumentacji mailowej złożonej do akt sprawy. Z maila z dnia 13 czerwca 2014 r oraz planu spotkania wynika, że wyjazd miał charakter spotkania integracyjnego. Co potwierdziła również świadek K. B. (1) (świadek: ” odwołująca nie była na wyjeździe służbowym, nie było polecenia wyjazdu służbowego”). Sąd nie dał również wiary zeznaniom świadka R. P. w zakresie, w jakim zeznała, że wyjazd miał charakter służbowy, ponieważ jej zeznania nie miały potwierdzenia w korespondencji mailowej oraz planie spotkania w hotelu (...) w T. oraz zeznań świadka K. B. (1)

Sąd zważył, co następuje:

Sporne w niniejszej sprawie było w przedmiotowej sprawie czy zdarzenie z dnia 24 czerwca 2014 roku r. należy zakwalifikować, jako wypadek przy pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W świetle art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- -podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
- -podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
- -w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zgodnie z art. 6. 1. (ustawy wypadkowej) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje "świadczenie rehabilitacyjne" - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy; Dla uznania wypadku za wypadek równoważny z wypadkiem przy pracy, oprócz wystąpienia powyższych sytuacji konieczne jest, aby zaistniały przesłanki charakterystyczne dla wypadku przy pracy, tj. musi wystąpić zdarzenie polegające na doznaniu przez człowieka urazu cielesnego powodującego zgon lub uszkodzenie tkanek lub narządów ciała, zdarzenie to musi być nagłe, wykazywać związek z pracą, a także być spowodowane przyczyną zewnętrzną.

Związek wypadku z pracą oznacza, że pracownik doznał uszczerbku na zdrowiu w miejscu i czasie, kiedy pozostawał w sferze interesów pracodawcy (por. wyrok SN z dnia 27 maja 2014 roku, sygn. I PK 275/13).

Jeżeli pracownik uległ wypadkowi podczas wykonywania normalnych czynności pracowniczych, to nie ma wątpliwości, że zdarzenie to jest wypadkiem przy pracy. Jeżeli jednak chodzi o sytuacje, kiedy nie występuje powyższy związek, orzecznictwo stoi na stanowisku, że należy wziąć pod uwagę to, czy występuje związek funkcjonalny z pracą. Związek funkcjonalny to taki związek, w ramach którego praca musi być nie tylko jednym z czynników prowadzących do zdarzenia, ale musi ona także wywrzeć wpływ na zaistniały skutek (wyrok SN z 13 lipca 2011 roku, sygn. I UK 46/11).

Przepisy prawa pracy nie normują pojęcia „wyjazd integracyjny”. Przyjmuje się, że jeśli wyjazdy integracyjne mają charakter obowiązkowy, to należy je traktować, jako formę podróży służbowej. Ważne jest również stwierdzenie, czy wypadek miał miejsce podczas zajęć obowiązkowych zorganizowanych dla pracowników, czy w czasie wolnym pracownika oraz czy pracownik swoim zachowaniem nie przyczynił się do spowodowania wypadku.

W przypadku, kiedy wypadek miał miejsce podczas zajęć szkoleniowych lub zorganizowanych przez pracodawcę zajęć rekreacyjnych, a nawet podczas spotkań w godzinach wieczornych przewidzianych w programie zajęć, orzecznictwo stoi na stanowisku, że udział pracownika w tych zajęciach oraz jego zachowanie pozostają w związku funkcjonalnym z pracą. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1999 roku (sygn. II UKN 545/98) podkreślone jest, że wypadek, którego pracownik doznaje podczas takich spotkań, podlega ochronie prawnej, chyba, że w zachowaniu pracownika można dopatrzeć się naganności uzasadniającej uznanie, że doszło do zerwania związku z podróżą służbową. Ważne jest, zatem czy zachowanie pracownika, podczas którego uległ on wypadkowi miało związek funkcjonalny z pracą, czy też miało ono wyłącznie prywatny charakter.

Zachowania niepozostające w związku z wykonywaniem powierzonego zadania i sprzeczne z celem podróży służbowej to zachowania ze sfery prywatnych spraw pracownika, które nie były konieczne z punktu widzenia celu i warunków odbywania podróży służbowej (wyrok, SN z 18 listopada 2011 roku, sygn. I UK 140/11).

Natomiast do uznania wypadku podczas wyjazdu integracyjnego za wypadek przy pracy decydujące znaczenie ma to, czy taki wyjazd zaliczamy do czasu pracy. Zaliczenie wyjazdu integracyjnego do czasu pracy jest kwestią sporną. Przepisy prawa pracy tego nie rozstrzygają. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż ochrona zagwarantowana pracownikowi będącemu w podróży służbowej przez art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy wypadkowej jest bardzo szeroka i wyklucza związek zdarzenia z pracą tylko wtedy, gdy wypadek został spowodowany postępowaniem pracownika, które nie pozostawało w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań. Zagadnienia ochrony pracownika w czasie podróży służbowej dotyczy także wyrok z 13 maja 1997 r., II UKN 98/97 (OSNAPiUS 1998 nr 4, poz. 132), w którym podkreślono, że pracownik w podróży służbowej zachowuje, między innymi, prawo do korzystania z odpoczynku, spacerów, spożywania posiłków poza miejscem wykonywania obowiązków służbowych.

Należy, więc przyjąć, że do czasu pracy wlicza się tylko obowiązkowe wyjazdy integracyjne. Przy dobrowolnym wyjeździe pracownik nie pozostaje w dyspozycji pracodawcy i nie jest w podróży służbowej. Pracownik przebywa, bowiem w podróży służbowej, jeżeli ma do wykonania zadanie służbowe (art. 77(5) § 1 Kodeksu pracy). Problemu podróży służbowej dotyczy także wyrok z dnia 4 marca 2009 r., II PK 210/08, OSNP 2010, nr 19-20, poz. 233, w którym SN stwierdził, że podjęcie się przez pracownika podróży w celu wykonania określonej pracy na podstawie porozumienia zawartego z pracodawcą nie jest podróżą służbową w rozumieniu art. 77⁵ § 1 k.p., chyba, że pracownik wykonuje na polecenie pracodawcy zadania służbowe. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 12 czerwca 2013 r - III AUa 31/13 wyraził pogląd, który sąd meriti podziela, iż podróż służbowa jest swoistą konstrukcją prawa pracy. Podstawę formalną podróży służbowej stanowi po pierwsze polecenie wyjazdu. Polecenie takie powinno określać zadanie oraz termin i miejsce jego realizacji. Zadanie musi być skonkretyzowane; nie może mieć charakteru generalnego.

Ciężar dowodowy w zakresie wykazania, iż wyjazd miał charakter obowiązkowy (podróż służbowa) spoczywał na ubezpieczonej z ogólną regułą wynikającą z treści art. 6 k.c.

Zdaniem sadu odwołująca nie udowodniła, że wyjazd integracyjny miał charakter obowiązkowy. Nie przedstawiła żadnego dowodu, z którego by wynikało, że pracodawca wydał jej polecenie wyjazdu do T. w dniu 24 czerwca 2014

r.Z zeznań świadka K. B. (1), dokumentacji mailowej oraz planu przedmiotowego wyjazdu wynikają inne fakty niż te, na które powoływała się odwołująca. Twierdziła ona, bowiem, że wyjazd miał charakter służbowy. Tymczasem z planu wyjazdu, nie potwierdzonego poleceniem służbowym wynika, że miał on charakter prywatnego spotkania integracyjnego z zaplanowanym 1, 5 godzinnym „panelem dyskusyjnym”. Dodatkowo z w czasie przeznaczonym na to spotkanie powódka uległa wypadkowi około godziny 13.30.

Zatem należy podzielić stanińsko organu rentowego za słuszne, albowiem przedmiotowe zdarzenie nie nastąpiło w związku z pracą:

- -podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
- -podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
- -w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

(...)